

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในอดีตปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมยังไม่ปรากฏมากนัก เนื่องจากผู้คนในสมัยนั้นมีชีวิตอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติ ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป และธรรมชาติสามารถปรับดุลยภาพตัวเองได้เนื่องจากมีความสมดุลของระบบนิเวศน์ แต่หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ คุณภาพของสิ่งแวดล้อมได้ตกอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างเลวร้ายและได้ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเรื่อยมาซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมในโลกปัจจุบันเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของมนุษย์อันเกิดมาจากความต้องการพื้นฐาน และความต้องการความสะดวกสบายในด้านต่างๆ ของมนุษย์ กระตุ้นให้มนุษย์พัฒนาความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ได้อย่างสะดวกสบายและง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีการพัฒนากระบวนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าทั้งที่เป็นสินค้าประเภททุน (Capital Goods) และสินค้าบริโภค (Consumer Goods) ซึ่งกระบวนการผลิตนี้เองที่ก่อให้เกิดของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาอากาศเป็นพิษ ปัญหาด้านเสียง และผลของการบริโภคทำให้เกิดของเสียกระจายสู่สิ่งแวดล้อมในรูปของขยะมูลฝอย น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ ฯลฯ

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของปัญหาสิ่งแวดล้อมภายนอกประกอบด้วย ๑) แรงผลักดันจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจผู้บริหารในปัจจุบันต้องตื่นตัวและรู้เท่าทันความเป็นไปของเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพราะต้องอยู่ท่ามกลางการแข่งขันทุกด้านในขณะที่ทรัพยากรทางธรรมชาติก็มีอยู่อย่างจำกัด ๒) แรงผลักดันจากปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดได้จากทัศนคติความต้องการ ความคาดหวัง การศึกษา ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของผู้คนในสังคมนั้นๆ ๓) แรงผลักดันจากปัจจัยทางด้านกฎหมาย และการเมือง หมายถึง กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่ออกโดยรัฐบาลเพื่อกำหนดและควบคุมการประกอบกิจการต่างๆ ส่วนปัจจัยด้านการเมืองคือทัศนคติ ความคิด ความเชื่อตลอดจนวิสัยทัศน์ของผู้นำที่มีต่อการประกอบกิจการของภาคเอกชนและ ๔) สภาพแวดล้อมอันเกิดจากปัจจัยทางธรรมชาติเนื่องจากการทำลายทรัพยากรและสภาพแวดล้อมทุกด้าน ทำให้ทั้งภาครัฐและเอกชนหันมาให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ธรรมชาติมากขึ้น องค์กรธุรกิจจำเป็นต้องหาวิธีการเพื่อดำเนินการปรับปรุงขั้นตอนกระบวนการต่างๆ เพราะหากดำเนินโดยขาดการพิจารณาแล้ว อาจส่งผลเสียหายต่อองค์กรได้ และในส่วนสภาพแวดล้อมภายในเป็นการมุ่งหาแนวทางหรือกระบวนการวิธีที่จะบริหารการจัดการที่ดีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ผู้บริหารจึงเป็นผู้ที่มีหน้าที่ขับเคลื่อนกำหนดนโยบายเพื่อหาแนวทางหลักในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรเพื่อทราบจุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค อย่างไรก็ตามแนวทางในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอาจต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้ หลักการจัดการและตรวจสอบถึงสภาพแวดล้อม หมายถึงกลวิธีการค้นหาข้อมูลข้อเท็จจริงนำไปสู่การแยกแยะ และตีความหมาย เช่น คำถามเกี่ยวกับสถานภาพคู่แข่ง คุณภาพสินค้าของคู่แข่ง

จำนวนประชากรมนุษย์ในโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามมา แต่การพัฒนาของประเทศต่างๆ ทั่วโลกที่ผ่านมาเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มุ่งการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม และการส่งเสริมการบริโภคของประชากรภายในประเทศให้สูงขึ้น การพัฒนาดังกล่าวจึงเป็นการเร่งรัดให้มีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์อย่างรวดเร็ว จนกระทั่งทำให้สภาวะแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นในประเทศต่างๆ ด้วยเหตุนี้ทุกประเทศในโลกจึงหันมาให้ความสนใจที่จะช่วยกันและร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ประเทศต่างๆ ให้ความสนใจจากอดีตกาลปัจจุบัน คือ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน (Environment sustainable development) สำหรับประเทศไทยได้เริ่มให้ความสนใจในแนวคิดเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนมาตั้งแต่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๓๙) โดยเน้นการพัฒนาชนบทให้มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและเน้นการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การจัดการสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ปี ค.ศ. ๑๙๖๐ องค์การสหประชาชาติประกาศให้ช่วงปี ค.ศ. ๑๙๖๐ - ๑๙๗๐ เป็นทศวรรษแห่งการพัฒนา (Development Decade) ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงมุ่งพัฒนาเพื่อให้เป็นประเทศอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) เป็นสำคัญ การที่องค์การสหประชาชาติตั้งทศวรรษแห่งการพัฒนาดังนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหา ๑ ประการ ที่ประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนากำลังเผชิญอยู่คือ ๑) ความยากจน ๒) การด้อยโอกาสทางการศึกษา ๓) ความเจ็บป่วย โดยมีแนวคิดว่าจะหากแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้จะช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพระหว่างประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้วได้นานาชาติ เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม โดยมีจุดเริ่ม เมื่อ ค.ศ. ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) สมัชการสหประชาชาติ ๑๑๓ ประเทศได้เข้าร่วมประชุมว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (United Nation Conference on the Human Environment) ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ๒๐ ปีต่อมา (มิถุนายน ๑๙๙๒) การประชุมสหประชาชาติ ครั้งที่ ๒ ณ กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๑๑๘ ประเทศ ประชุมร่วมกันว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (Environment and Development) เมื่อสิ้นสุดการประชุมประเทศที่ลงนามในสนธิสัญญา ๑๕๓ ประเทศ ลงนามในสนธิสัญญาทางชีวภาพของโลกและยังเห็นชอบให้ประกาศหลักการแห่งสิ่งแวดล้อมและวางแผนปฏิบัติการสำหรับทศวรรษ ๑๙๙๑ - ๑๙๙๙ และ ศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อดำเนินการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน (Sustainable Development) ที่ปรากฏใน Agenda ๒๑ ความยาว ๘๐๐ หน้า เมื่อองค์การโลกได้ลงมติวิสาหกรรมการพัฒนาที่ทำให้เกิดปัญหามากมายจำเป็นต้องพัฒนาแบบใหม่ซึ่งมีต้นกำเนิดแนวคิด แนวคิดที่ ๑ ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนแนวคิดที่ ๒ ให้ความสำคัญด้านมนุษย์

แนวคิดที่ ๑ เน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ตามแนวทางของ คณะกรรมการโลก ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (World commission on Environments and Development) ที่เสนอเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๘๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) แนวทางในการพัฒนายังคงเน้น พัฒนาเศรษฐกิจแต่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

แนวคิดที่ ๒ เน้นการพัฒนาเชิงวัฒนธรรม (Cultural Development) ตามข้อเสนอของ องค์การยูเนสโก (Unesco) เมื่อ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ซึ่งประกาศให้ช่วงปี ค.ศ. ๑๙๘๘ – ๑๙๙๗ เป็นทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาเชิงวัฒนธรรม โดยเอาวัฒนธรรมเป็นแกนกลางของการพัฒนาให้ถือ คุณค่าของมนุษย์และวัฒนธรรมเป็นแกนกลางของวัฒนธรรม โดย Unesco เสนอให้ ค.ศ. ๑๙๘๘ – ค.ศ. ๑๙๙๗ เป็นทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาเชิงวัฒนธรรม (World Decade for Cultural Development)

การพัฒนาตามแนวทางที่ ๑ สาเหตุเกิดจากประสบการณ์ของการพัฒนาที่ผ่านมาที่มุ่ง พัฒนาเศรษฐกิจทำให้เกิดผลเสียต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบไม่สมดุล จึงทำให้ทรัพยากรธรรมชาติขาดเสื่อมโทรม และเกิดมลภาวะ ดังนั้น การพัฒนาจึงควรพัฒนาให้เกิดความ สมดุลระหว่างเศรษฐกิจและธรรมชาติจึงเกิดคำว่า การพัฒนา (Development) กับคำว่า สิ่งแวดล้อม (Environment)^๑

การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีการ ปรับปรุง ฟื้นฟู ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น เนื่องด้วย เทศบาลเมืองวิเชียรบุรี เป็นเมืองท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเป็นจำนวนมาก สภาพแวดล้อมที่ ดีและภูมิทัศน์ที่สวยงามจึงมีความสำคัญมากที่องค์กรจะต้องบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนถ้า หากเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ มีสภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ที่สวยงามรมนำอยู่ บรรยากาศที่ดี ประชาชนในท้องถิ่นก็จะเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองและรู้สึกถึงความเป็น เจ้าของมีความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมด้วย เพราะฉะนั้น จะต้องปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนทั้งในและนอกพื้นที่ด้วย^๒

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นปัญหาดังกล่าว จึงจะศึกษาสภาพแวดล้อมและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ เกิดขึ้นในพื้นที่เทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้ ๑) การกำหนด นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมือง ๒) การวางแผนการดำเนินงานสิ่งแวดล้อม ๓) การ ดำเนินการและการปฏิบัติการ ๔) การตรวจสอบและการปฏิบัติงานแก้ไข ๕) การทบทวนการจัดการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม และเป็นประโยชน์แก่สังคม เทศบาลเมือง วิเชียรบุรีจึงเป็นกระบอกเสียงและพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่จะทำให้ ชุมชน สังคม ประเทศชาติรวมถึง นานาประเทศ มีการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

^๑ สุภาสินี ดันติศรีสุข, “การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”, วารสารเศรษฐศาสตร์สุขทัย ธรรมาธิราช, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕.

^๒ เทศบาลเมืองวิเชียรบุรี ๒๕๕๖, การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.wichainburee.go.th/php>. [๑๒ กันยายน ๒๕๕๘].

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๒.๓ เพื่อศึกษา ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๓.๑ การบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นอย่างไร

๓.๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๓.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์” ได้กำหนดขอบเขต มาตรฐานอุตสาหกรรม ISO ๑๔,๐๐๐ มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ๕ ด้าน ๑) ด้านการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ๒) ด้านการวางแผนการดำเนินงานสิ่งแวดล้อม ๓) ด้านการดำเนินการและการปฏิบัติการ ๔) ด้านการตรวจสอบและการปฏิบัติงานแก้ไข และ ๕) ด้านการทบทวนการจัดการ

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ด้านตัวแปรต้น (Independent Variables) คือข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน

ด้านตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จาก “ISO ๑๔,๐๐๐ มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม” ๑) ด้านการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ๒) ด้านการวางแผนการดำเนินงานสิ่งแวดล้อม ๓) ด้านการดำเนินการและการปฏิบัติการ ๔) ด้านการตรวจสอบและการปฏิบัติงานแก้ไข และ ๕) ด้านการทบทวนการจัดการ^๓

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑ ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลเมืองวิเชียรบุรีจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีจำนวน ๒๓,๔๙๙ คน^๔

๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๘ รูป/คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชน ที่มี เพศ ต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชน ที่มี อายุ ต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชน ที่มี การศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ประชาชน ที่มี รายได้ต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

^๓ มาตรฐานอุตสาหกรรม ISO ๑๔,๐๐๐, “มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม”, http://www.technologymedia.co.th/knowledge/measure_ISO14000.asp, สืบค้นเมื่อ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘.

^๔ “เทศบาลเมืองวิเชียรบุรี” (๒๑ เมษายน ๒๕๕๘), จำนวนประชากร, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.wichainburee.go.th/condition.php> [๒ กันยายน ๒๕๕๘].

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การบริหาร หมายถึง แนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร สิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๖.๒ สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่อยู่โดยรอบหรือการปะปนกันของสภาพภายนอกและ สภาพภายในที่มีผลกระทบต่อชีวิตมนุษย์ที่อยู่ในสังคมโดยรวม

๑.๖.๓ การจัดการ หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี เพื่อให้สิ่ง ต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัวเรามีผลดีต่อคุณภาพชีวิต นั่นก็คือจะต้องดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาภาวะ มลพิษที่จะต้องการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขปลอดภัย ทั้ง ๕ ด้านดังนี้ ๑) การกำหนดนโยบายด้าน สิ่งแวดล้อม ๒) การวางแผนการดำเนินงานสิ่งแวดล้อม ๓) การดำเนินการและการปฏิบัติการทำงาน ๔) การตรวจสอบและการปฏิบัติงานแก้ไข และ ๕) การทบทวนการจัดการ

๑) การกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม คือแนวทางที่กำหนดขึ้นมาซึ่งอาศัย พื้นฐานจากเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ทั้งหมดของเทศบาลเพื่อใช้เป็นทิศทางสำหรับการบริหารการ จัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาล เมืองวิเชียรบุรี

๒) การวางแผนการดำเนินงาน คือกำหนดวิธีการไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อ ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำเอาข้อมูลข่าวสารในอดีตมากำหนดหรือพยากรณ์อนาคตในการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี

๓) การดำเนินการและการปฏิบัติการ คือการดำเนินการและปฏิบัติงานไปตาม ตามนโยบายและแผนงานที่กำหนดไว้ในบริการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี

๔) การตรวจสอบและการปฏิบัติงานแก้ไข คือการติดตามตรวจสอบ และการ ตรวจวัดคุณลักษณะสำคัญการปฏิบัติงานและกิจกรรมขององค์การที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการบันทึกข้อมูลเพื่อติดตามผลการปฏิบัติงาน การควบคุมการปฏิบัติงาน ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการบริการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี

๕) การทบทวนการจัดการ คือการประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินงานใน การจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี รวมทั้งการตรวจสอบว่าปฏิบัติตามนโยบาย และ กฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการบริการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี

๑.๖.๔ เทศบาลเมือง หมายถึง เทศบาลเมืองวิเชียรบุรีอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัด เพชรบูรณ์

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๗.๒ ทำให้ทราบการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดอื่นๆ ต่อไป